PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2018/1285

ze dne 24. září 2018,

kterým se provádí čl. 21 odst. 5 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2016/44 ze dne 18. ledna 2016 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení nařízení (EU) č. 204/2011 ([1]), a zejména na čl. 21 odst. 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 18. ledna 2016 přijala Rada nařízení (EU) 2016/44.

(2) Dne 17. září 2018 pozměnil výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) údaje na seznamu u pěti osob, na které se vztahují omezující opatření.

(3) Příloha II nařízení (EU) 2016/44 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (EU) 2016/44 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. září 2018.

Za Radu
předsedkyně
J. BOGNER-STRAUSS

([1]) Úř. věst. L 12, 19.1.2016, s. 1.

PŘÍLOHA

1) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 21 nahrazuje tímto:

„21. Jméno: 1. ERMIAS 2: ALEM 3: není k dispozici 4: není k dispozici

Titul: není k dispozici **Funkce:** vůdce mezinárodní převaděčské sítě **Datum narození:** přibližně 1980 **Místo narození:** Eritrea **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Ermias Ghermay, Guro **Nedostatečně spolehlivá přezdívka: a)** Ermies Ghermay **b)** Ermias Ghirmay **Státní příslušnost:** Eritrea **Číslo pasu:** není k dispozici **Národní identifikační číslo:** není k dispozici **Adresa:** (známá adresa: Tripolis, Tarig sure 51, v roce 2015 se pravděpodobně přestěhoval do Sabráty.) **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015).

Další informace

Podle podrobných informací pocházejících z četných spolehlivých zdrojů, mimo jiné z vyšetřování trestných činů, je Ermias Alem jedním z nejvýznamnějších subsaharských aktérů zapojených do nelegálního převaděčství migrantů v Libyi. Ermias Alem je vůdcem mezinárodní sítě odpovědné za převaděčství a obchodování s migranty; předmětem jeho aktivit se staly desítky tisíc osob pocházejících zejména z oblasti Afrického rohu a směřujících na libyjské pobřeží a dále do cílových zemí v Evropě a do Spojených států. Má k dispozici ozbrojence a rovněž sklady a detenční tábory, v nichž podle dostupných informací dochází k závažnému porušování lidských práv migrantů. Úzce spolupracuje s libyjskými převaděčskými sítěmi, například se sítí Mustafy, a je považován za jejich „východního dodavatele“. Jeho síť působí v oblasti sahající od Súdánu přes libyjské pobřeží až do Evropy (Itálie, Francie, Německo, Nizozemsko, Švédsko, Spojené království) a Spojených států. Alem kontroluje soukromé detenční tábory v oblasti libyjského severozápadního pobřeží, v nichž jsou migranti zadržováni a v nichž dochází k závažnému porušování jejich práv. Z těchto táborů jsou migranti přepravováni do Sabráty nebo do Závíji. V uplynulých letech Alem zorganizoval nespočet nebezpečných cest přes moře, při nichž byli migranti (mezi nimi mnoho nezletilých) vystaveni riziku smrti. Soud v italském Palermu vydal v roce 2015 na Ermiase Alema zatýkací rozkaz v souvislosti s převaděčstvím tisíců migrantů v nelidských podmínkách, kdy mimo jiné dne 13. října 2013 došlo ke ztroskotání lodi u ostrova Lampedusa, při němž zahynulo 266 osob.“

2) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 22 nahrazuje tímto:

„22. Jméno: 1. FITIWI 2: ALEM 3: není k dispozici 4: není k dispozici

Titul: není k dispozici **Funkce:** hlava mezinárodní převaděčské sítě **Datum narození:** přibližný věk (30–35 let) **Místo narození:** Massaua, Eritrea **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Abdurezak, Abdelrazaq, Abdulrazak, Abdrazzak **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** Fitwi Esmail Abdelrazak **Státní příslušnost:** Eritrea **Číslo pasu:** není k dispozici **Národní identifikační číslo:** není k dispozici **Adresa:** není k dispozici **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015).

Další informace

Fitiwi Abdelrazak je vůdcem mezinárodní sítě odpovědné za převaděčství a obchodování s migranty; předmětem jeho aktivit se staly desítky tisíc osob pocházejících zejména z oblasti Afrického rohu a směřujících na libyjské pobřeží a dále do cílových zemí v Evropě a do Spojených států. Fitiwi Abdelrazak byl podle otevřených zdrojů a v rámci několika vyšetřování trestných činů identifikován jako jeden z nejvýše postavených aktérů odpovědných za vykořisťování a porušování práv velkého počtu migrantů v Libyi. Abdelrazak má rozsáhlé kontakty v libyjských převaděčských sítích a prostřednictvím nezákonného obchodování s migranty nashromáždil obrovský majetek. Má k dispozici ozbrojence a rovněž sklady a detenční tábory, v nichž dochází k závažnému porušování lidských práv. Jeho síť se skládá z buněk působících v oblasti od Súdánu, přes Libyi, Itálii a dále do cílových zemí, do nichž migranti směřují. Migranti jsou v jeho táborech nakupováni i od jiných stran, například jiných místních detenčních zařízení. Z těchto táborů jsou migranti přepravováni na libyjské pobřeží. Abdelrazak zorganizoval bezpočet nebezpečných cest přes moře, při nichž byli migranti (mezi nimi i nezletilí) vystaveni riziku smrti. Abdelrazak je spojován minimálně se dvěma ztroskotáními plavidel v období od dubna 2014 do července 2014, při nichž došlo ke ztrátám na životech.“

3) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 23 nahrazuje tímto:

„23. Jméno: 1. AHMAD 2: OUMAR 3: IMHAMAD 4: AL-FITOURI

Titul: není k dispozici **Funkce:** velitel milicí Anas al-Dabbashi, vůdce mezinárodní převaděčské sítě **Datum narození:** 7. května 1988 **Místo narození:** (možná Sabráta, městský obvod Talil) **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici **Nedostatečně spolehlivá přezdívka: a)** Al-Dabachi **b)** Al Ammu **c)** The Uncle (strejda) **d)** Al-Ahwal **e)** Al Dabbashi **Státní příslušnost:** Libye **Číslo pasu:** není k dispozici **Národní identifikační číslo:** není k dispozici **Adresa: a)** Garabulli, Libye **b)** Závíja, Libye **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015). Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: https://www.interpol.int/en/notice/search/un

Další informace

Ahmad Imhamad je velitelem milicí Anas al-Dabbashi, které dříve působily v pobřežní oblasti mezi městy Sabráta a Melita. Imhamad je výraznou vůdčí osobností v rámci nezákonných aktivit souvisejících s obchodováním s migranty. Příslušníci klanu a milicí al-Dabbashi rovněž udržují kontakty s teroristickými skupinami a skupinami násilných extremistů. V současnosti Imhamad působí v okolí města Závíja, kam se přesunul poté, co v říjnu 2017 vypukly v pobřežní oblasti násilné střety s jinými ozbrojenými skupinami a konkurenčními převaděčskými organizacemi, při nichž zahynulo 30 osob, včetně civilistů. V reakci na své vyhnání Ahmad Imhamad dne 4. prosince 2017 veřejně oznámil, že se do Sabráty vrátí se zbraněmi a posilami. Rozsáhlý důkazní materiál dokládá, že Imhamadovy milice jsou přímo zapojeny do nezákonného převaděčství a obchodování s migranty a že kontrolují oblasti, odkud se migranti vydávají na cestu, tábory, úkryty a plavidla. Existují informace, které dosvědčují tvrzení, že Imhamad vystavoval migranty (mimo jiné i nezletilé) na pevnině i na moři krutým podmínkám, v některých případech s fatálními následky. Po násilných střetech mezi Imhamadovými milicemi a dalšími ozbrojenými skupinami ve městě Sabráta byly objeveny tisíce migrantů (mnozí z nich ve vážném stavu), přičemž většina z nich byla zadržována v centrech Brigády mučedníků Anas al-Dabbashi a milicí al-Ghul. Klan al-Dabbashi a s ním spojené milice Anas al-Dabbashi udržují dlouholeté kontakty s organizací Islámský stát v Iráku a Levantě (ISIL) a s jejími odnožemi.

V jejich řadách působilo několik příslušníků ISIL, mimo jiné Abdallah al-Dabbashi, kterého ISIL považuje za „chalífu“ Sabráty. Imhamad byl rovněž údajně zapojen do organizace vraždy Samiho Khalifa al-Gharabliho, kterého městská rada Sabráty v červenci 2017 pověřila bojem proti převaděčství migrantů. Imhamadovy aktivity významnou měrou přispívají k eskalaci násilí a k destabilizaci situace v západní Libyi a ohrožují mír a stabilitu v Libyi i v sousedních zemích.“

4) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 24 nahrazuje tímto:

„24. Jméno: 1. MUS'AB 2: MUSTAFA 3: ABU AL QUASSIM 4: OMAR

Titul: není k dispozici **Funkce:** vůdce mezinárodní převaděčské sítě **Datum narození:** 19. ledna 1983 **Místo narození:** Sabráta, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Mus'ab Abu Qarin **Nedostatečně spolehlivá přezdívka: a)** ABU-AL QASSIM OMAR Musab Boukrin **b)** The Doctor (doktor) **c)** Al-Grein **Státní příslušnost:** Libye **Číslo pasu: a)** 782633, vydán 31. května 2005 **b)** 540794, vydán 12. ledna 2008 **Národní identifikační číslo:** není k dispozici **Adresa:** není k dispozici **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015). Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: https://www.interpol.int/en/notice/search/un

Další informace

Mus'ab Mustafa je považován za ústředního aktéra organizujícího obchodování s lidmi a převaděčství migrantů v oblasti kolem města Sabráta, ale působí i ve městech Závíja a Garabulli. Jeho přeshraniční síť zahrnuje Libyi, evropské cílové země, země subsaharské Afriky, v nichž je prováděn nábor migrantů, a arabské země (finanční odvětví). Spolehlivé zdroje dokládají, že při obchodování s lidmi a převaděčství spolupracuje s Ermiasem Alemem, který pro něj řídí „východní dodavatelský řetězec“. Dále existují důkazy, že Mustafa udržoval vztahy s dalšími aktéry převaděčského byznysu, zejména s Mohammedem al-Hadim (bratranec a velitel brigády al-Nasr, rovněž navržen na zařazení na seznam) v Závíji. Bývalý komplic Mustafy, nyní spolupracující s libyjskými orgány, uvádí, že Mustafa jenom v roce 2015 zorganizoval cesty přes moře pro 45 000 osob a při těchto cestách vystavoval migranty (mezi nimi i nezletilé) riziku smrti. Mustafa organizoval plavbu, která dne 18. dubna 2015 skončila ztroskotáním plavidla v Sicilském průlivu a smrtí 800 osob. Různé důkazy, předložené mimo jiné skupinou odborníků OSN, dokládají, že je odpovědný za zadržování migrantů v krutých podmínkách, mimo jiné v Tripolisu v blízkosti oblasti al-Wadi a v přímořských letoviscích u města Sabráta, kde

jsou migranti zadržováni. Podle dostupných informací měl Mustafa blízko ke klanu al-Dabbashi v Sabrátě, dokud nevypukl konflikt ohledně „výpalného“. Zdroje uvedly, že Mustafa poskytoval finanční prostředky osobám blízkým násilným extremistům v okolí Sabráty výměnou za souhlas s převaděčstvím migrantů jménem těchto skupin násilných extremistů, které finančně profitují z nelegálního přistěhovalectví. Mustafa je napojen na síť převaděčů tvořenou salafistickými ozbrojenými skupinami v Tripolisu, Sabhá a Kufře.“

5) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 25 nahrazuje tímto:

„25. Jméno: 1. MOHAMMED 2: AL-HADI 3: AL-ARABI 4: KASHLAF

Titul: není k dispozici **Funkce:** velitel brigády Shuhada al-Nasr, velitel stráže ropné rafinerie v Závíji **Datum narození:** 15. listopadu 1988 **Místo narození:** Závíja, Libye **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici **Nedostatečně spolehlivá přezdívka: a)** Kashlaf **b)** Koshlaf **c)** Keslaf **d)** al-Qasab **Státní příslušnost:** Libye. **Číslo pasu:** HR8CHGP8; datum vydání: 27. dubna 2015; místo vydání: Závíja **Národní identifikační číslo: a)** 119880210419; **b) osobní identifikační průkaz č.: 728498; datum vydání: 24. února 2007 Adresa:** Závíja, Libye **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015).

Další informace

Mohammed al-Hadi je velitelem brigády Shuhada al-Nasr v Závíji v západní Libyi. Jeho milice kontrolují rafinerii v Závíji, která je centrem převaděčských aktivit. Al-Hadi rovněž kontroluje detenční zařízení, mimo jiné detenční středisko Nasr, které je pouze formálně pod kontrolou Odboru pro boj proti nelegální migraci (DCIM). Podle informací z různých zdrojů patří síť al-Hadiho mezi nejvýznamnější skupiny zabývající se převaděčstvím a vykořisťováním migrantů v Libyi. Al-Hadi má rozsáhlé kontakty s velitelem místní jednotky pobřežní stráže v Závíji al-Rahmanem al-Miladem; tato jednotka zadržuje plavidla s migranty, která často patří konkurenčním převaděčským sítím. Migranti jsou poté převáženi do detenčních zařízení kontrolovaných milicemi al-Nasr, v nichž jsou podle dostupných informací zadržováni v krutých podmínkách. Skupina odborníků pro Libyi shromáždila důkazy svědčící o tom, že migranti byli často vystaveni bití a další migranti, zejména ženy ze zemí subsaharské Afriky a z Maroka, pak byly prodávány na místních trzích jako „sexuální otrokyně“. Skupina odborníků rovněž zjistila, že al-Hadi spolupracuje s dalšími ozbrojenými skupinami a byl zapojen do opakovaných násilných střetů, které propukly v letech 2016 a 2017.“

6) V příloze II nařízení (EU) 2016/44 se položka 26 nahrazuje tímto:

„26. Jméno: 1. ABD 2: AL-RAHMAN 3: AL-MILAD 4: není k dispozici

Titul: není k dispozici **Funkce:** velitel pobřežní stráže v Závíji **Datum narození:** přibližný věk (29 let) **Místo narození:** Tripolis, Libye **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici **Nedostatečně spolehlivá přezdívka: a)** Rahman Salim Milad b) al-Bija **Státní příslušnost:** Libye **Číslo pasu:** není k dispozici **Národní identifikační číslo:** není k dispozici **Adresa:** Závíja, Libye **Datum zařazení na seznam:** 7. června 2018 **Další informace:** Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku);

na seznam zařazen podle bodu 22 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011), bodu 4(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2174 (2014) a bodu 11(a) rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2213 (2015).

Další informace

Abd al Rahman al-Milad je velitelem regionální jednotky pobřežní stráže v Závíji, která je soustavně spojována s násilím na migrantech a dalších převaděčích. Skupina odborníků OSN uvádí, že Milad a další příslušníci pohraniční stráže jsou přímo zapojeni do potápění plavidel s migranty za použití palných zbraní. Al-Milad spolupracuje s dalšími převaděči migrantů, například s Mohammedem al-Hadim (rovněž navržen na zařazení na seznam), který mu podle tvrzení zdrojů poskytuje ochranu při provádění nezákonných operací souvisejících s převaděčstvím a obchodováním s migranty. Několik svědků v rámci trestního vyšetřování uvedlo, že byli zadrženi na moři ozbrojenými muži plavícími se na lodi pobřežní stráže pojmenované Tallil (loď používaná al-Miladem) a převezeni do detenčního centra al-Nasr, v němž jsou podle dostupných informací zadržováni v krutých podmínkách a vystaveni bití.“